103. Laudatur Kâvya Prak. p. 26.

104. Stropha ex mea sententia spuria, in qua uber et significans auctoris desideratur dicendi genus; imprimis offendit postremum compositum satis jejunum, cui simile vix in toto carmine invenias. Deest in D.; in B H. antecedenti praeponitur, id quod et ipsum adulterinae originis indicium est. Eam tamen expungere nolui, quoniam, utrum revera insitiva sit necne, adhuc disceptari potest. Si retinetur, post stropham 103 collocanda est, ne arctiorem hujus cum praecedenti nexum tollat. - H. धमन्तेने वि° (sic).

105. D. निशि pro मया.

106. Pro ये तत् W B H. एतत् quod durius videtur.

107. D. संक्षिप्येवं H. संक्षिप्येव; quae fortasse reliquiae sunt alius lectionis, qua totus versus primus affectus fuit.

108. B H. इत्यात्मानं - आत्मनैव i. e. इति - एव pro ननु न. - D H. उपनत.

109. D. एतान् pro अन्यान्.

110. D. भूयश्चापि त्वमपि, dein सस्वनं pro सत्वरं. - H. स्वप्ने दृष्टः.

111. D. विरहह्रासिनः et दिष्टे.

112. H. प्रत्याख्यान्. D. प्रत्याख्यातुं न. Voluerunt प्रत्याख्यानं न aut प्रत्याख्यानान्. - D. याचितं.

Post eam stropham in editione Wilsoniana et in cod. H. haec legitur:

आश्वास्यैनां प्रथमविरहादुग्रशोकां सखीं मे
शैलादस्मान्निणायनवृषोत्खातकूटान्निवृत्तः ।
साभिज्ञानप्रहितकुशलैस्तद्वचोभिर्ममापि
प्रातःकुन्दप्रसवशिथिलं जीवितं धारयेथाः ॥